

Dahlgaard, Axel Dam, H. C. Hansen, Holdgaard, Holstein, Jens Jensen, Mads Larsen, P. Munch, Orla-Jensen, Niels Petersen, Povlsen, Steen, Willesen og Zahle (se Tillæg B. Sp. 2071).

De stillede Ændringsforslag sættes til Forhandling.

Undervisningsministeren (Byskov): Saaledes som dette Forslag nu foreligger, afviger det baade formelt og reelt fra det, der forelaa ved anden Behandling her i Tinget. De formelle Ændringer bestaar navnlig i, at § 1 nu alene fastlægger Stedet for Museets fremtidige Beliggenhed og bestemmer det Beløb, der i første Omgang kan anvendes til Byggeforetagender. § 2 giver Bemyndigelse til Erhvervelse af de Ejendomme, der bliver Tale om at inddrage til Brug for Museets Udvidelse, og § 3 giver nærmere Bestemmelser for Byggeplanens Udførelse. Af reelle Ændringer er den væsentligste den, at Ministeren bemyndiges til straks at erhverve Ejendommene Vestervoldgade 99—103. Denne Ændring er betydningsfuld, og jeg er ikke uden Betænkelighed gaaet med til den, idet den stiller større Fordringer til Statskassen og i det hele taget altsaa gør Forslaget noget dyrere. Erhvervelsen af de to Ejendomme vil koste ca. 1 230 000 Kr. Det vilde efter mit Skøn ikke blot være betænkeligt, men uforsvarligt i disse Tider at paaføre Statskassen en saa stor Udgift, naar den ikke maatte anses for ubetinget nødvendig. Naar jeg har kunnet gaa med til denne Udvidelse, er det da ogsaa, fordi den ikke i Virkeligheden betyder en saa stor Forøgelse af Bekostningen. For det første stilles der ikke Krav til Statskassen om Udbetaling af dette Beløb, idet ca. 600 000 Kr. kan blive indestaaende som Prioriteter i Ejendommene. Det reelle Krav bliver altsaa saadant noget som 630 000 Kr. Dernæst er der Tale om Bygninger, som ikke skal nedrives eller anvendes til Museumsformaal straks; de kan vedblivende lejes ud; og efter de Oplysninger, der foreligger om Lejeforholdene, kan de, naar Skatter, Vedligeholdelse o. s. v. regnes fra, forrente Købesummerne med 5 pCt., den ene Ejendom $\frac{1}{5}$ pCt. over de 5 pCt., den anden $\frac{1}{5}$ pCt. under. De samlede Udgifter ved Ejendommens Erhvervelse bliver, saaledes som det er angivet i Bemærkningerne til Ændringsforslaget, 2 440 000 Kr., hvoraf godt Halvdelen, 1 260 000 Kr., bliver staaende som Prioriteter, medens 1 180 000 Kr. skal udbetales; af dette sidste Beløb

tilfalder dog 50 000 Kr. Indsamlingsfonden. Jeg har altsaa ikke fundet de Betænkeligheder, der kunde knytte sig til de nye Ejendommens Erhvervelse, saa betydningsfulde, at jeg ikke kunde gaa med til denne Ændring, og paa den anden Side ser jeg godt, at Ændringerne byder ikke uvæsentlige Fordele. De Samlinger, der skal anbringes paa Karreen, kræver ikke saa megen Plads, at det vil være nødvendigt at inddrage Bygningerne nu, men man maa regne med Udvidelse i Fremtiden; selv om man er klar over, at der kan og maa sættes en Begrænsning for Udvidelse paa Stedet. Med saadan Udvidelse for Øje er det af Værdi, at man nu sikrer sig disse Bygninger. Det er ogsaa af Værdi, at man straks kan regne med hele Pladsen ved Udarbejdelsen af den foreløbige Byggeplan, der nu skal arbejdes efter, saa at man ved, hvad der endeligt stiles mod.

Dernæst er der en væsentlig Ændring til § 6, hvor Undervisningsministeren forpligtes til i næste Rigsdagssamling at fremsætte Forslag til Lov om Ordning af Folkemuseet, herunder ogsaa Frilandsmuseet. Der har været almindelig Enighed om, at ogsaa denne Sag maa løses i en nær Fremtid, men det er ikke uden Betydning, at der bliver fastsat et Tidspunkt.

Endelig er der i § 4 en Ændring med Hensyn til Valg af de 8 Rigsdagsmedlemmer i Bedømmelsesudvalget, en Ændring, som er fremkaldt ved Bemærkninger, der blev gjort ved Lovforslagets anden Behandling. Jeg mener at kunne sige, at som Lovforslaget nu foreligger, betyder det en forsvarlig Løsning af Museums-spørgsmaalet. Løsningen har Tilslutning fra saa godt som alle, der kan kaldes sagkyndige paa dette Omraade. Jeg tror, jeg tør sige, at ikke een af de særlig museumssagkyndige har erklæret den for utilfredsstillende eller blot har udtalt sig imod den; der kan være enkelte, som hellere havde set en anden Løsning, det kan ingen finde mærkeligt, og det betyder da i alt Fald ikke, at der kan nævnes nogen af de mangfoldige Planer, som ellers har været fremme, der kan samle mere enstemmig Tilslutning fra de kyndiges Side. Jeg mener da ogsaa, at der her er en Mulighed for at faa en Løsning, som byplanmæssigt og æstetisk set kan blive ikke blot forsvarlig, men højst tilfredsstillende, ja, jeg tror, at man i saa Henseende kan være fuldt saa tryg her, som hvis man skulde til at opføre noget nyt et helt andet Sted.

Endelig — og det er ikke det mindst væsentlige — betyder Forslagets Vedtagelse,